

burde foretage en vielse, skal han forelægge biskoppen sagen; denne afgør da efter en undersøgelse af samtlige sagens omstændigheder, om den pågældende præst bør fritages for at foretage vielsen.“

15. § 32 affattes således:

„Borgerlig vielse foretages af landshøvdingen eller den, han dertil bemyndiger.“

16. § 34 affattes således:

„Indgås ægteskab uden forudgående lysning, skal den myndighed, for hvem ægteskabet indgås, påse, at ægteskabsbetingelserne er prøvet.“

17. § 35 affattes således:

„På den for vielsen bestemte dag og tid, der så vidt muligt skal vælges efter brudefolkens ønske, møder disse ved kirkelig vielse i kirken eller på det til kirkelige handlinger indviiede sted, og ved borgerlig vielse på det herfor fastsatte sted.

Afvigelse fra det i stk. 1 nævnte sted kan ske efter aftale med den, der skal forrette vielsen.“

18. I § 36 ændres ordene „ved kongelig anordning“ til: „af statsministeren“.

19. § 37, stk. 2, affattes således:

„Nærmere regler herom gives af statsministeren.“

20. I § 38 ændres „29“ til: „30“.

21. § 39 udgår.

22. I § 40 ændres ordene „ved kongelig anordning“ til: „af statsministeren“.

23. § 41 udgår.

24. § 46 affattes således:

„Ved skifte i anledning af ægteskabs omstødelse udtager hver ægtefælle forlods så meget af boet, som svarer til, hvad han har indbragt ved ægteskabets indgåelse eller gennem senere erhvervelse ved arv eller gave. Om fornødent kan der ske en forholdsmaessig afkortning. Det, som den ene ægtefælle har skænket den anden, kan fordres tilbage.“

25. Til § 47, stk. 3, føjes:

„Det kan inddrives på samme måde som underholdsbidrag.“

26. I § 52 indføres efter „§ 68“: „69 a“.

Ordene „samt . . . § 24“ udgår.

Ordene „separationsbevilling“ meddeles dem af overvrigheden“ udgår, og i stedet sættes: „der at give dom til separation.“

27. I § 54 foretages følgende ændringer:

Ordene „kongelig bevilling“ ændres til: „dom“ og „bevillingen“ til: „skilsmisse“.

Efter „§ 69“ indføres: „69 a“.

Ordene „samt . . . § 24“ udgår.

28. I § 59, stk. 1, udgår pkt. 2.

29. Som ny § 59 a indføres:

„Dom til skilsmisse efter § 59 bevirker ikke endelig opløsning af ægteskabet, medmindre sagsøgeren mindst 3 måneder og ikke over 10 måneder efter, at dommen er blevet upåankelig, overfor retten fremsætter begæring derom.

Det skal af dommen fremgå, at ægteskabets opløsning ikke er endelig, og udskrift må ikke meddeles uden påtegning herom.

Hvis begæring om skilsmisssens endelig-
hed fremsættes, tilføres der retsbogen be-
mærkninger herom, og dette påføres senere
domsudskrifter.

Foranstående regler finder tilsvarende anvendelse på bevilling til skilsmisse i medfør af § 59, jfr. § 65.“

30. I § 62 foretages følgende ændringer:

I stk. 1, pkt. 1, udgår ordene „af en dansk domstol“. Efter stk. 1, pkt. 1, indføres som nyt pkt.:

„Er ægtefællen dømt ved grønlandsk domstol, kan ægteskabet opløses ved dom, såfremt retten under hensyn til forbrydelsen og den idømte foranstaltnings beskaffenhed skønner, at fortsættelse af ægteskabet ikke bør fordres.“

I pkt. 2 udelades: „sådan“.

31. § 65 affattes således:

„I de tilfælde, hvor en ægtefælle er berettiget til at få separation eller skilsmisse ved dom, kan afgørelsen, når begge parter har fremsat begæring derom, og de er enige om ordningen af de i §§ 66, 68—69, 69 a og 70 omhandlede forhold, træffes ved bevilling, der udfærdiges i overensstemmelse med de hidtil gældende regler.

Den bevilgende myndighed er berettiget til at indkalde parterne til personligt møde.“

32. § 66 affattes således:

„Ved separation eller skilsmisse bortfalder formuefællesskab. Boet deles ved dommen eller bevillingen. Dog kan delingen, når omstændighederne taler herfor, henskydes til rettens senere afgørelse.

Hvis boets værdi og beskaffenhed gør det rimeligt, kan der tillægges hver af ægtefællerne ret til forlods at udtage hus, bohaver, fartøj, arbejdsredskaber og andet løsøre i det omfang, hvori han skønnes at trænge dertil for at opretholde hjemmet eller sit erhverv.“